

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce:	Alžběta Noll
Název práce:	Green filming v České republice

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): MgA. Veronika Slámová, externistka

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce
Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: aktuální a pro další využití vhodně zvolené téma, bohužel bez jasně definovaných cílů
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: vzhledem k tématu uspokojivý
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: občas chybí srozumitelné vyhodnocení získaných poznatků
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: struktura práce pomíjí základní parametry odborné práce, zejména stanovení cílů a jejich vyhodnocení a popis zvolené metodiky
Jazyková a stylistická úroveň práce: objevují se chyby ve stylistice a gramatice
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) : uspokojivý, v soupisu literatury chybí zdroje uvedené na straně 26 nahoře
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: vhodnost příloh je diskutabilní
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru: přes formální a teoretické nedostatky je přínos práce zejména ve zpracování aktuálního tématu a popisu konkrétní případové studie pro téma přínosný
Celkové hodnocení práce (A-F) : C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při

obhajobě vyjádřit, na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Při svém hodnocení zejména oceňuji vhodně zvolené téma diplomové práce, které se dotýká aktuálně řešeného a diskutovaného problému ekologicky šetrného filmového natáčení. Diplomantka je zjevně silnější ve schopnosti popsat výchozí stav a vlastní zkušenosti z případové studie, není jí vlastní teoretická struktura diplomové práce, která zejména rezignuje na formulování přesných cílů práce a stanovení příslušné metodiky výzkumu. Sympatická je její vlastní angažovanost v tématu, o to více mě mrzí, že nenalezla vhodnější klíč k formulaci a syntéze dosažených poznatků. Nedodržení formálních postupů vede k nepřehlednosti a nejasnosti výstupů, a tudíž snižuje jejich relevanci ke zkoumané problematice. Zásadní chybu považuji snahu podchytit mnoho podtémat, které s problematikou souvisejí jen okrajově.

Pokud je zvolené téma Green filming v České republice (zde bych se přimlouvala pro zvolení vhodného českého ekvivalentu), není důvodné zpracovávat kapitolu o streamovacích společnostech a jejich uhlíkové stopě. To je jiné téma a jeho zařazení působí odstředivě. Ačkoliv cíle nejsou formulovány zřetelně, z úvodu práce vyplývá, že se diplomantka snaží zmapovat počátky ekologického pojetí natáčení v České republice, popsat možná pravidla pro udržitelné natáčení a ověřit, zda jsou aplikovatelná na natáčení v ČR. Největší devizou práce je zmapování aktuální snah a trendů v zahraničí i v ČR a historický exkurs do dění v Hollywoodu a v Evropě. V kapitole 6 – Obecné zásady chybí vysvětlení základního pojmosloví a obecný úvod do problematiky. Mám tím na mysli zejména rozbor ekologického a neekologického chování, vysvětlení uhlíkové stopy ve vztahu k filmovým činnostem, rozdíl mezi green steward vs. green manager. Takový úvod by měl doplnit či nahradit příliš obecnou kapitolu 3, která se věnuje ekologickému chování mimo audiovizi.

Jen okrajově se v práci zmiňuje možné zapojení audiovizuálních fondů, přitom zmiňovaný ekolog Tim Wagentorp je spolupracovníkem vlámského fondu VAF, který aplikaci pravidel při natáčení zavádí a dokonce, pokud se nemýlím, jimi podmiňuje výplatu části podpory. Popis jejich přístupu k ekologii by byl pro práci, v jejímž textu se několikrát naráží na finanční dopad zavedení pravidel, příhodný.

Rozhovory s filmovými profesionály jsou řešeny příliš nahodile, chybí tak například reflexe udržitelnosti z pohledu lokačního manažera. Možná by z ní mimo jiné vyplynulo, že rozsáhlejší zázemí při aplikaci ekologických pravidel (cisterna s vodou, přívěs na mytí nádobí apod.) naráží také na omezené možnosti parkování, nebo že lokační narážejí na administrativní průtahy při snaze nahradit agregát tzv. pevným připojením z elektrické sítě. Za velký nedostatek práce považuji fakt, že se nevěnuje otázce ekologické udržitelnosti filmové výpravy (nebo alespoň likvidaci filmových dekorací) v souvislosti s možnostmi aplikace v českých podmínkách.

Snaha o rozbor vícenákladů spojených s ekologickým natáčením, resp. s užíváním různých druhů nádobí, není přesná. Ve výpočtu finanční nákladovosti varianty použití omyvatelného nádobí tak například chybí náklady na jeho mytí během dne, přitom právě tuto potíž s omyvatelným nádobím diplomantka ve své práci zdůrazňuje. Ocenila bych rozbor ostatních finančních nákladů při aplikaci ekologických pravidel, informace o nákladech v závěru kapitoly 7 není podložena výpočtem.

Kromě formálních nedostatků trpí diplomová práce také občasnými pravopisnými a stylistickými chybami či překlipy. Namátkou např. Hollywoodský namísto hollywoodský, reduction namísto reduction, „nedozíravé rozhodnutí“ namísto „neprozíravé rozhodnutí“ apod. Nevhodná je také přemíra anglických slov např. „Nákladní vozy a trucky...“, kdy obě slova znamenají totožnou skupinu aut.

Film and TV School of Academy of Performing Arts in Prague
Smetanovo nábřeží 2, 116 65 Praha 1, Czech Republic
tel +420 234 244 301, fax +420 234 244 363
famu@famu.cz, www.famu.cz

Z nepřesně formulovaných cílů práce pak bohužel nelze dovodit ani jasné závěrečné výstupy, ačkoliv práce obsahuje mnoho upřímných a zajímavých postřehů z praxe, z nichž mimo jiné oceňuji zařazení aktuální kapitoly o vlivu opatření ke covid-19 na ekologické chování.

Zhodnocení nastolených otázek v závěru není dotažené. Není zřejmé, jaká pravidla aplikovat, jak a jestli vymáhat jejich dodržování, jaká jsou rizika zavádění a jak jim lze předejít, ale také proč a zda nějaká jednotná pravidla vůbec zavádět.

Vyloženě smutná až nepochopitelná je rezignace na možné zapojení klíčových tvůrčích profesí do prosazování ekologického chování. V praxi se ukazuje, že právě oni jsou vlivnými hybateli prosazení těchto principů, často jen nemají příslušné alternativní řešení nebo dostatečný přehled o problematice.

I když rozumím lakonickému prohlášení, že je třeba k zavádění pravidel přistupovat se zdravým selským rozumem a volit takové kroky, které jsou smysluplné a logické, práce ve svém závěru neshrnuje, které by to měly být a jak k jejich zavedení přistoupit, aby jejich zavedení bylo prosaditelné a respektované.

Závěr:

Dobře míněné téma ve svém zpracování skončilo v půli cesty. Podařilo se velmi dobře popsat výchozí stav, historické i aktuální trendy. Méně prostoru bylo věnováno samotnému pojmosloví a úvodu do řešené problematiky. Popis rizik spojených se zavedením ekologických pravidel byl zajímavě zpracován z pohledu případové studie; metodika dotazníkových šetření a rozhovorů nebyla správně nastavena a pominula zásadní oblasti jako jsou lokace, výprava a dekorace. Práci zejména chyběl srozumitelný výstup – tedy závěrečná komparace trendů ze zahraničí s aktuálními možnostmi jejich aplikace v ČR včetně sumarizace hlavních výhod a rizik.

Navrhuji tedy k zodpovězení tyto otázky:

- Jaká pravidla v rámci zkoumaných návrhů ze zahraničí se jeví jako smysluplná pro zavedení do praxe filmových a televizních natáčení v ČR?
- Jaký je rozdíl mezi green managerem a green stewardem? Proč jsou jejich honoráře vyšší než honoráře kvalifikovaných produkčních a je takové nastavení správné?
- Jakým způsobem a proč zapojovat do aplikace ekologických pravidel Státní fond kinematografie?
- Jaké aspekty udržitelnosti by bylo vhodné sledovat ve vztahu k výrobě a likvidaci dekorací?

Datum:

Podpis: